

Klakksvík í dag.

Framh. frá 2. s.

tiltalende læge, der ikke var bange for noget som helst hverken paa se eller land og han var almindelig afholdt af befolkningen deroppe.

Da han tillige havde usædvanlige evner som kirurg, og følte sig knyttet til Færingerne, var det naturligt, at han — efter en god kirurgisk uddannelse — i dec. 39 blev overlæge ved Klakksvík sygehus og kredslæge på Norderøerne, på grund af krigen ganske vist kun konstitueret — en konstitution, der varede til hans død.

Stærmoste oplevede Danmarks besættelse deroppe og var meget virksom for frihedsbevægelsen, samtidig med at han udførte et kæmpearbejde som læge og kirurg, som regel med for lidt eller ingen lægeassistance.

Jeg besøgte ham i 1946, og så, at han havde forstøet af forny sig og sit sygehus trods isolationen på de fjærne øer. Han var dengang mærket af den strænge job, men ingen tænkte, at han skulde blive knapt 40 år. Han passede sit arbejde omtrent til det sidste, som mandfolk han var, dødsårsagen var Forfryi.

Vor deltagelse samler sig om fru Helene, som Stærmoste fandt i Klakksvík og deres lille datter Karen.

Vi vil minde det smukke hjem de skabte, hvor mange Færing, Danske og Udlændinge blev gæstfrit modtaget. Særlig vil vi minde Stærmoste ved klaveret Søndag formiddag eller ombord i Medicus på tur til de fjærne bygder.

Rønne, 31. aug. 1949.

Sv. E. Kofoed, amtslæge.

K. F. U. M. og K.

Sunnudag kl. 3 sunnudagsskúli, kl. 6 mæti og kl. 9 ungdómsmæti.
Týsdag kl. 5 gentumæti.
Mikudag kl. 5 dreingjamæti.
Hósdag kl. 8 bíbliukræsurin samlast í heiminum.

Almennu stovnarnir halda opið:

Kommunuskrivstovan, tlf. 2. 9—1,30 og 3—5.
Sýsluskurvstovan tlf. 49. 9—12 og 2—5, leygardagin 9—2.
Politistöðin tlf. 255. 10—12, 2—10 sp.
Posthúsið tlf. 8. 9—1 og 3—5, leygardag 9—2.
Arbeidsmannafelagið tlf. 90. Opið frá 5—8 mikudag.
Handverkarafelagið tlf. 129, opið frá 6—8 hósdag.
Arbeidskvinnufelagið tlf. 218, opið frá 6—8 hvørt kvöld.
Norðoya sparikassi tlf. 43. 11—12, 2—4, leygardag 11—2.
Læknarnir tlf. 5 & 77. Vitalútið 9—11 ella eftir avtalu.
Læknakassin opin 6—8 týskvöld.

Persónkoyring.

Hjörleif Waag Hognesen tlf. 75.
Aksel Jacobsen tlf. 75.
Jens Jacobsen tlf. 141.
Ejlev Joensen tlf. 288.

Haldið Sosialin!

Skrá

fyrir útvarpið til Føroya

Sunnudagin 13. nov.: Veðurtíðindi vikuvirlitið frá Pressens Radioavis. Waldemar Dalsgarð og N. Djurhuus tosa um føroysk staðnøvn. Ulf. Zachariassen: Upplæstur.

Sunnudagin 20. nov.: Veðurtíðindi og vikuvirlitið frá Pressens Radioavis. P. Reinert: Kenslumálið er føroyskt. Eyðun Sørensen: Edv. Grieg.

Sunnudagin 27. nov.: Veðurtíðindi og vikuvirlitið frá Pressens Radioavis. Føroysk gudstænasta frá Vartov kirkju. Johan Nielsen prædika.

Sunnudagin 4. desbr. Veðurtíðindi og vikuvirlitið frá Pressens Radioavis. Waldemar Dalsgarð: Hvussu fagurt er vart móðurmal? D. Niclasen: Skúlauppskot.

Neyðugt at landsstýrið leggur frá sær.

Sum kunnugt varð samtykt á tingi at upptaka lán, stórt 20 milj. kr., til útbygging av okkara fiskiflota. Í samband við hetta mál upplýsti lögmaður, at møguleikar fyrri einum tilflikum láni vóru til staðar í Onglandi. Og sum eisini kunnugt, hevur lögmaður verið í Onglandi líka undan politibæitingini til Føroyar — og møguliga í áðurnevndu ørindum. Nú við eitt flúgvu tey tíðindi út millum manna at Onglendingar sýta fyrri at veita Føroyingum nakað lán. Og skjót eru landsstýrisbløðini at gera sær til góðar av hesum tíðindum, og skjóta ábyrgdina av landsstýrinum og yvir á Norðoyingar, tí hetta av ódugnaskapi og misáliti til landsstýrið miseydnadist.

Við øðrum orðum: Nú skulu Norðoyingar ella Klakksvíkingar eiga skuldina fyrri alt tað, sum hetta sitandi landsstýri ikki hevur verið og ikki er fært fyrri at útinna. Trúgva teir, at nakar trýr slíkari barnsligari umbering? Nei og aftur nei.

Sjálvandi eru hesi boð komin sum ein skjálvtur yvir lögmann og landsstýrið og fylgi tess, sum vitu-ligt er; tí skal skuldin kastast yvir á tey óskyldigu. Men vit kunnu bara gera teimum tað greitt, at ikki komu hesi tíðindir okkum og øðrum Føroyingum so óvænnað — tí hvat skulu vit vænta okkum av einum stýri sum ikki er fært fyrri einum so ússaligum máli sum setan av einum lækna?

Hetta skilja jú Onglendingar eins og aðrar tjóðir, at tá ið okkara stýri er so lágt í virði, at tað ikki er fært fyrri at greiða eitt av teimum neyðarsligastu málum, sum t. d. setan av einum lækna, so má tað vera vandafult at kunna flegja tí í milliðnis av peningi til láns — hetta skilur jú hvørt smábarn. Tað kann tí vera vert at spyrja: er tað forsvarligt at hava eitt slíkt stýri sitandi, ið nærsagt allir

heimurin kennir misáliti til? Og er tað tí ikki neyðugt at slíkt stýri leggur frá sær beinan vegin? Jú, tí nú hevur hetta stýrið elvt landi og fólki nóg stóran skaða, tað tíð tað hevur sitið, og í hesum ári hevur tað so ritað sær sorgarsøguna miklu á herðar sínar. Vit kunnu spyrja okkum sjálvi, kunnu vit vænta nakað annað av teimum trimum úti í Tinganesi, enn alt tað versta? Fyrst lögmaður og síðan hansara fylgissveinar úti í Tinganesi eiga at leggja frá sær beinan vegin, áðrenn aðrir skaðar í verri líki enn teir, ið higartil hava ramt okkara land og fólki, verða at floyma yvir okkum av nýggjum. Tí nú hava teir so sanniliga prógvað ikki bert fyrri okkum, men fyrri øllum heiminum, at teir ikki eru síni stórv vaksnir. Hetta prógvaðu teir longu í vár, tá ið Norðmenn segdu, at enn væntaði Føroyingum nógv áðrenn teir vóðu búnir til at taka sjálvstýri, og síðan aftur nú, Ongland sýttu teimum lánuptøku. Hvussu leingi fara Føroyingar at tola at liva undir slíkari vanvirðing og misáliti landanna millum? Hetta misáliti hava Føroyingar Kristiani lögmanni og hinum báðum í Tinganesi fyrri at takka. — Hetta misáliti man vera so greffliga prógvað, at ikki megu veljarar lögmannsins næsta val fara so glaðbeintir at seta kross fyrri hann. Nú er tað eisini prógvað til fullnar, at týðningarmiklari eru pallarnir í Tinganesi enn so, at ein og hvør sum hevur hug at troðka seg fram at teimum fyrri at sleppa at bera eitt stórt navn, kann koma til — nei, annað krevst enn so — tað skulu sanniliga menn við lærðómi og skili til at kunna sita á landsins hægstu embætispallum. Vit áttu at fingið val nú beinan vegin, so aðrir menn sluppu framat til at greitt tey fløktu viðurskipti, okkara samfelag nú verður darvað av, og somuleiðis fingið tað misálitið, sum nú hvílir yvir okkara stýri, aftur í rættlag.

Til slíkt skulu sanniliga menn ið eru sínar uppgávar vaksnir.

D. J. Sørensen.

Vánaligur postfluttningur

Tað verður nú mangan funnist at postfluttningin og postavgreiðsluni, men ikki verður slíkt gjørt uttan orsök er til tess. Sum t. d. í seinastu viku kom Smiril ikki suður hósdagin í bestu líkindum, og tá ið hann so kom suður friggjadagin, fer hann framvið Hvalba, tó hann væl kundi sett inn, tí tað vóru henda sama dag miðal góð líkindir á vetrardegi. Smiril hevur mangar ferðir verið inni í nógv verri veðri.

Leygardagin kom so Smiril fyrri norðurgangandi inn á Hvalba, og fekk ein tá tveitt elligamlan blað og brævpost. Ja, bløð sum vórðu prentaði mánakvöld og týskvöld komu rekandi til Suðuroyar friggjadag, og endiliga leygardag til tað

Dómsviðgerðin ...

Framh. av 1. síðu.

krvdu eisini, at teir ákærdu, teir umboða skuldu verða frifunnin.

Í farnu vikuni helt Bjarni Lützen verjurøðu sína fyrri teir, hann umboðar í hesi rættartrætu. Hann kravdi teir eisini frifunnin — og í teim tilfellum, har hetta møguligt ikki kann verða gjørt, mælti hann til, at dømt átti at verða mildt, tí tað var so nógv, ið talaði til umbering og til frama fyri hesar ákærdu.

Tað kann vera ilt at gita, hvussu dómirnir koma at fella. Flestir gita tó, at meginparturin av teim ákærdu neyvan munnu fara at fáa harðan dóm.

fjarskotna Hvalba, sum skal tiga og lata sær alt bjóða.

Somuleiðis varð við postinum, sum skuldi frá Hvalba og suður í oyggj hósdagin við Smiril, hann bleiv liggjandi á Hvalba líka til leygardagin, og bleiv tá endiliga fluttur til Tvøroyri við postbátinum og síðani mánadagin suður til Vágs við Smiril — slíkt kann ikki sigast at vera nøkur snarpostferð.

Orsakað av, at Smiril fór norðureftir leygardag, kundi ein trúð at hann istaðin fyrri so kom suður aftur sunnudagin og inn á Hvalba — men so var ikki, tí onnur ráðini vóru at liggja við bryggju í Havn — væl tjóráður. Tað hevur tíverri ongantíð havt Smirils áhuga at sigla inn á Hvalba, tó tað er líka so neyðugt, at siglt verður inn á Hvalba, sum onnur pláss í Suðuroy. Besta prógvi fyrri hesum er tað, at Smiril bert siglur eina ferð um vikuna inn á Hvalba fyrri suðurgangandi, og liggur tá mangan í tímavis og lossar. Hvalbingar hava fult so góðan rætt til Smiril, sum Vág og Tvørdyri, og vit krevja tí, at hann siglur 2 ferðir um vikuna inn á Hvalba fyrri suðurgangandi, hósdag og leygardag. Sum nú er kundi Smiril næstan tað sama ligið uppá síðuna á bróðurskipi sínum — fyrri Hvalbingar skuld. — Høvði onkur av teimum báð í Hvalba, sum mangan eru óðir og deila í bløðunum um tað, at postur teirra ikki kemur express í boksina á hvørjum postskipi, tá kanska teir høvdu havt grundir til at verið ótílfriðs. Men møguliga eru tey menniskjansligu samfelagsrættindini eisini ójovn í hesum føri — og eiga at vera so.

Dj.

Hjálpargrunnurin.

Umsóknir til Hjálpargrunnin fyrri óarbeiðsfurur fiskimenn, eiga at vera landsstýrisskrivstovuni í hendi í seinasta lagi 15. november. Umsóknarbløð fáast hjá sóknarstýrunum, sýslumonnunum og á landsstýrisskrivstovuni.